

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

I *Mededelingen*

Commissie

Ecu	1
Programma „Vooruitzichten staal” voor het tweede kwartaal van 1982	2

II *Voorbereidende besluiten*

Commissie

Voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake tarieven voor geregeld luchtvervoer tussen de Lid-Statens	6
Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de rechtsbijstandverzekering	9
Wijziging van het voorstel voor een tweede richtlijn van de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Statens betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven	17

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU (*)

29 maart 1982

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank con.	45,2609	US-dollar	0,993871
Belgische en Luxemburgse frank fin.	51,4825	Zwitserse frank	1,91221
Duitse mark	2,39871	Peseta	105,798
Gulden	2,65662	Zweedse kroon	5,90061
Pond sterling	0,558354	Noorse kroon	6,08448
Deense kroon	8,18949	Canadese dollar	1,22276
Franse frank	6,24250	Escudo	70,9624
Lire	1313,15	Oostenrijkse schilling	16,8411
Iers pond	0,691629	Finse mark	4,60391
Griekse drachme	62,2859	Yen	246,182
		Australische dollar	0,945463
		Nieuwzeelandse dollar	1,29410

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de Europese rekeneenheid per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken voor het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(*) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1).

Beschikking 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

PROGRAMMA „VOORUITZICHTEN STAAL” VOOR HET TWEEDE KWARTAAL VAN 1982

De industrieproductie van de Gemeenschap vertoont geen duidelijke tekenen van herstel. De indicator van het klimaat in het bedrijfsleven wijst echter op een geringe verbetering van de produktievooruitzichten in de industrie.

De vooruitzichten voor de staalverbruikende sectoren zijn blijkens de conjunctuurenquête bij het bedrijfsle-

ven van januari 1982 (zie tabel) sedert midden 1980 verbeterd; het aantal negatieve antwoorden is echter nog steeds groter dan het aantal positieve, behalve in de automobiellndustrie waar het saldo van de antwoorden positief is. Hierna wordt iedere sector afzonderlijk besproken.

Produktieverwachtingen

(Verschil tussen „positieve” en „negatieve” antwoorden gecorrigeerd voor het seizoen)

Enquêtedatum	1981					1982
	maart	juni	september	november	december	januari
Metaalprodukten	- 23	- 14	- 13	- 13	- 7	- 5
Machinebouw	- 20	- 16	- 12	- 15	- 14	- 6
Elektrotechniek	- 7	- 11	- 9	- 10	- 9	- 2
Automobiellndustrie	- 38	- 19	- 6	+ 5	+ 12	+ 7

De situatie in de automobiellndustrie is betrekkelijk gunstig; de resultaten van de sector personenauto's zijn beter dan die van de bedrijfsvoertuigen, maar de laatste vertoont in enkele landen tekenen van verbetering onder invloed van de uitvoer. Anderzijds is de activiteit in de bouwrijverheid (niet opgenomen in de bovenstaande tabel) in de meeste landen buitengewoon gering omdat het bedrijfsleven en de overheid weinig investeren. De elektrotechniek verwacht een sterke stijging van de produktie, maar deze gespecialiseerde sector verbruikt minder staal dan andere en de verbetering heeft vooral betrekking op de produktie van elektronica.

Wat de staalvoorraden betreft worden weinig veranderingen verwacht (behalve voor betonstaal, waarvan de voorraden groot zijn) omdat zij reeds vrij gering zijn onder invloed van het lage staalverbruik en de over het algemeen nog hoge rentekosten.

De verdere verbetering van de staalprijsen die aan het begin van het jaar heeft plaatsgevonden overeenkom-

stig het prijsbeleid van de Commissie als beschreven in de mededeling in *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 294 van 14 november 1981, heeft standgehouden, mede onder invloed van de stappen die de Commissie heeft genomen om de prijsvoorschriften strikt te doen naleven door zowel producenten als handelaren. De produktie dient in het tweede kwartaal te worden beperkt tot een hoeveelheid waardoor deze verbetering blijvend wordt. Met betrekking tot de prijzen van de invoer ziet de Commissie er samen met de Lid-Staten op toe dat de in de overeenkomsten met derde landen opgenomen prijsregelingen, die thans worden aangevuld, strikt worden nageleefd; bovendien zal de Commissie er nauwgezet op toezien dat de derde landen waarmee geen overeenkomst bestaat de basisprijzen respecteren.

De bedrijvigheid van de staalverbruikende industrieën zal in het tweede kwartaal van 1982, afgezien van seizoeninvloeden, hoger zijn dan in het eerste kwartaal, mede omdat de winter ten einde loopt. Over het algemeen vertoont het reële staalverbruik geen noemenswaardige verbetering.

Indicatoren van de bedrijvigheid — EUR 9

	II/1981	IV/1981	I/1982	II/1982
Metaalprodukten	100,0	98,3	98,6	100,9
Machinebouw	100,0	105,1	98,3	100,0
Elektrotechniek	100,0	106,8	102,1	100,9
Automobiellndustrie	100,0	102,4	101,8	104,1
Andere voertuigen	100,0	103,4	100,4	99,6
Bouwsector	100,0	92,7	77,7	96,2

De invoer, die in de eerste drie kwartalen van 1981 iets minder dan 2 miljoen ton ruwstaalequivalent bedroeg, is in het vierde kwartaal toegenomen tot een niveau dat min of meer overeenstemt met het in de afgelopen jaren gebruikelijke volume. Uit de laatste vergunningen blijkt dat deze tendens zich heeft gestabiliseerd; de invoer in het tweede kwartaal mag worden geraamd op 2,3 miljoen ton ruwstaal.

De uitvoer is in december sterk teruggelopen en zal onder invloed van de aanhoudende recessie in de wereld en de krachtige anti-dumpingacties van de Ame-

rikaanse industrie in het tweede kwartaal van 1982 vermoedelijk geringer zijn dan in het recente verleden; hij kan worden geschat op 7 miljoen ton ruwstaal.

Hieruit valt af te leiden dat de ruwstaalproductie van de Gemeenschap in het tweede kwartaal van 1982 31,5 miljoen ton zal bedragen, tegen 32,3 in het tweede kwartaal van 1981 en 31,5 in het vierde kwartaal van 1981. Bij dit produktievolume blijft de bezetting in de industrie van de Gemeenschap op het onrendabele niveau van ongeveer 62 %.

Vraag en aanbod staal — EUR 9 (1)

	IV/1979	II/1981	III/1981	IV/1981 (2)	II/1982
Reëel verbruik	29,85	27,25	25,07	26,71	26,80
Voorraadverandering	+ 0,23	—	— 1,50	— 0,70	—
Invoer	2,92	2,08	1,77	2,30	2,30
Uitvoer	8,51	7,13	8,30	7,79	7,00
Productie	35,67	32,30	30,10	31,50	31,50

(1) Exclusief Griekenland wegens gebrek aan gegevens.

(2) Voorlopig.

Deze raming vormt de basis voor de vaststelling van de quota voor ieder produkt in het tweede kwartaal van 1982. Rekening werd gehouden met het reële staalverbruik, de voorraadsituatie, de invoer, seizoeninvloeden en de vermoedelijke uitvoer.

Wat de aan artikel 58 van het EGKS-Verdrag onderworpen produkten betreft, zijn de voornaamste factoren bij de vaststelling van de verminderingspercentages voor categorie I (platte produkten) de gestegen vraag vanwege de automobiellndustrie, de machinebouw en de elektrotechniek en het positieve seizoen-effekt voor deze produkten in deze tijd van het jaar. De vraag naar beklede produkten van de categorieën I c en I d is bijzonder sterk. Bij betonstaal (categorie V) spelen normaal geen seizoenfactoren, hetgeen samen met de bijzonder zwakke bouwmarkt de vraag

sterk beperkt. Bij categorie VI (staafstaal) doet zich evenmin een seizoenverbetering voor terwijl ook de marktvorwaarden ongunstig zijn, hetgeen de vraag drukt.

Ter zake van de produkten waarvoor vrijwillige beperkende maatregelen gelden in categorie II (kwartoplaat) weerspiegelt het verminderingspercentage de sterkte van deze markt in de scheepsbouw en de behoeften voor de energiesector (b.v. aardolieplaat-forms). De vraag naar zware profielen is gedaald wegens de slechte toestand in de bouwsector en de voorraden zijn groot.

Op basis van deze overwegingen werden de volgende verminderingspercentages voor het tweede kwartaal vastgesteld:

Vrijwillige produkten	Productie	(in %)
		Deel dat op de gemeenschappelijke markt mag worden afgezet
II (kwartoplaet)	21	18
III (zware profielen)	33	34
IV (walsdraad)	30	30

Voor de aan artikel 58 van het EGKS-Verdrag onderworpen produkten heeft de Commissie de verminderingpercentages voor de vaststelling van de produktiequota en het gedeelte van deze quota dat in het tweede kwartaal van 1982 op de gemeenschappelijke markt mag worden afgezet, gepubliceerd ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 65 van 9. 3. 1982, blz. 5.

In de volgende tabel wordt een vergelijking gegeven van de totale programma's voor het tweede kwartaal van 1982 met de programma's voor het vierde kwartaal van 1981, het eerste kwartaal van 1982 en vroeger bereikte niveaus.

Categorie	Resultaten				Quota			
	1979/1980 ⁽¹⁾	I/1981	II/1981	III/1981	III/1981	IV/1981	I/1982	II/1982
I a (warmgewalst breedband)				5 475	5 112	5 738	5 182	5 462
I b (onbeklede plaat)				3 639	3 730	3 623	3 419	3 782
I c (verzinkte plaat)				802	858	931	1 003	1 127
I d (andere beklede platte produkten)				469	484	590	594	676
V (betonstaal)	2 227	1 915	1 806	} 3 955	4 494	2 211	2 152	1 809
VI (staafstaal)	3 033	2 519	2 458			2 777	2 640	2 504

⁽¹⁾ Juli 1979 — juni 1980 op kwartaalbasis.

Categorie	Resultaten				Quota			
	1979/1980 ⁽¹⁾	I/1981	II/1981	III/1981	III/1981	IV/1981	I/1982	II/1982
II (kwartoplaet)	1 761	1 923	1 830	1 673	1 614	1 744	1 658	1 701
III (zware profielen)	1 552	1 501	1 411	1 225	1 283	1 372	1 247	1 193
IV (walsdraad)	2 958	2 663	2 540	2 173	2 270	2 638	2 570	2 399

⁽¹⁾ Juli 1979 — juni 1980 op kwartaalbasis.

Volgens nog voorlopige cijfers voor de laatste maanden van 1981 was de werkgelegenheidssituatie in de ijzer- en staalindustrie van de Gemeenschap in december 1981 door de volgende tendensen gekenmerkt:

Het aantal werknemers is ten opzichte van 1974 met 244 700 of 30,8 % teruggelopen.

In de periode 1974-1981 gingen per jaar gemiddeld 35 000 arbeidsplaatsen verloren, met als uitschieters 71 000 in 1980 en 7 400 in 1976. In 1981 zijn minder arbeidsplaatsen verdwenen dan in 1980, namelijk 48 400, waarvan 25 300 of 52,3 % in de Britse ijzer- en staalindustrie, welke in 1980 reeds 43 000 arbeidsplaatsen of 22,1 % van het aantal van 1976 had verlo-

ren of 60,6 % van het totaal van de Gemeenschap in 1980.

De sterke vermindering van de werkgelegenheid is in de Duitse ijzer- en staalindustrie begonnen in 1975, in de Franse vanaf 1976, in de Belgische en de Luxemburgse in 1977, terwijl zich in het Verenigd Koninkrijk vooral in 1980 een belangrijke versnelling heeft voorgedaan. Deze ontwikkeling is in 1981 verzwakt maar blijft nog zeer belangrijk.

In deze twee jaren heeft de Britse ijzer- en staalindustrie een verlies van 68 300 arbeidsplaatsen of 35,2 % van het totaal van 1974 en 64,4 % van de vermindering in de periode 1974-1981 geleden.

In de Bondsrepubliek Duitsland, waar de personeelsinkrimping nooit zo brutaal is geweest als in het Verenigd Koninkrijk in 1980 en 1981, Frankrijk in 1980 en België in 1977, is de werkgelegenheidssituatie in 1980 en 1981 opnieuw verslechterd (resp. - 7 400 en 10 700), nadat in 1979 nog een stabilisatie en zelfs een geringe stijging van het aantal arbeidsplaatsen was geregistreerd.

De werkgelegenheid in de ijzer- en staalindustrie van de Gemeenschap heeft in 1980 belangrijke veranderingen ondergaan. Ten opzichte van de totale werkgelegenheid op 31 december bedroegen de aanwervingen 9,9 % (59 300) en de ontslagen 22 % (131 700).

De ontslagen werden dus slechts voor 45 % door nieuwe aanwervingen gecompenseerd. Vooral in de

Britse ijzer- en staalindustrie was de toestand ongunstig: slechts 7 600 vacatures of nieuwe arbeidsplaatsen tegen een afvloeiing van 50 400 personen.

In de eerste en tweede helft van 1980 en de eerste helft van 1981 werden respectievelijk 32 900, 26 400 en 23 500 personen aangeworven en verlieten respectievelijk 61 100, 70 600 en 53 800 werknemers hun bedrijf.

De afvloeiing werd in deze perioden voor respectievelijk 53,8, 37,4 en 43,7 % door nieuwe aanwerving gecompenseerd. Het aantal aanwervingen is dus geleidelijk afgenomen terwijl de afvloeiing veel belangrijker was en in de tweede helft van 1980 een hoogtepunt bereikte.

Aantal arbeidskrachten in de ijzer- en staalindustrie

(× duizend arbeiders of bedienden aan het einde van de periode)

Periode	Totaal EG exclusief Griekenland	Bondsrepubliek Duitsland	Frankrijk	Italië	Benelux	Verenigd Koninkrijk
Oktober 1978	691,3	204,1	132,8	96,2	87,1	167,7
Oktober 1979	676,0	205,4	121,6	99,0	86,4	160,1
Oktober 1980	609,6	199,6	107,1	100,3	82,6	117,2
Oktober 1981	554,5	189,2	97,4	97,1	79,0	89,4
December 1974 ⁽¹⁾	795,5	232,0	157,8	95,7	112,3	194,3
December 1978	685,3	202,8	131,6	95,6	86,6	165,4
December 1979	670,2	204,8	120,6	98,7	86,0	156,6
December 1980	599,2	197,4	104,9	99,6	81,1	113,6
December 1981 ⁽²⁾	550,8	186,7	97,5	97,5	78,5	88,3
<i>Ontwikkeling oktober 1978-1981</i>						
Oktober 1978-1981 ⁽²⁾	- 136,8	- 14,9	- 35,4	+ 0,9	- 8,1	- 78,3
%	- 19,8	- 7,3	- 36,7	+ 1,0	- 9,3	- 46,7
Oktober 1979-1981 ⁽²⁾	- 121,5	- 16,2	- 24,2	- 1,9	- 7,4	- 70,7
%	- 18,0	- 7,9	- 19,9	- 1,9	- 8,5	- 44,2
Oktober 1980-1981 ⁽²⁾	- 55,1	- 10,4	- 9,7	- 3,2	- 3,6	- 27,8
%	- 9,0	- 5,2	- 9,1	- 3,2	- 4,4	- 23,7
<i>Periode 1974-1981 (31 december) — cumulatief resultaat</i>						
December 1974-1978 ⁽¹⁾	- 110,2	- 29,2	- 26,2	- 0,1	- 25,7	- 28,9
%	- 13,9	- 12,6	- 16,6	-	- 22,9	- 14,9
December 1974-1981 ⁽²⁾	- 244,7	- 45,3	- 60,3	+ 1,8	- 33,8	- 106,0
%	- 30,8	- 19,5	- 38,2	+ 1,9	- 30,1	- 54,6
December 1978-1981 ⁽²⁾	- 134,5	- 16,1	- 34,1	+ 1,9	- 8,1	- 77,1
%	- 19,6	- 7,9	- 25,9	+ 2,0	- 9,3	- 46,6
December 1979-1981 ⁽²⁾	- 119,4	- 18,1	- 23,1	- 1,2	- 7,5	- 68,3
%	- 17,8	- 8,8	- 19,1	- 1,2	- 8,7	- 43,6
December 1980-1981 ⁽²⁾	- 48,4	- 10,7	- 7,4	- 2,0	- 2,6	- 25,3
%	- 8,1	- 5,4	- 7,1	- 2,0	- 3,3	- 22,3
<i>Periode 1974-1981 — Resultaat van jaar tot jaar</i>						
December 1974-1975	- 29,1	- 10,1	- 2,0	+ 0,4	- 6,1	- 11,2
December 1975-1976	- 7,4	- 2,8	- 1,9	+ 1,9	- 2,0	- 2,7
December 1976-1977	- 39,3	- 9,6	- 10,9	- 1,4	- 13,6	- 3,4
December 1977-1978	- 34,4	- 6,7	- 11,4	0	- 3,9	- 11,6
December 1978-1979	- 15,1	+ 2,0	- 11,0	+ 3,1	- 0,6	- 8,8
December 1979-1980	- 71,0	- 7,4	- 15,7	+ 0,8	- 4,9	- 43,0
December 1980-1981 ⁽²⁾	- 48,4	- 10,7	- 7,4	- 2,0	- 2,6	- 25,3

⁽¹⁾ Ierland en Denemarken gedeeltelijk geschat.

⁽²⁾ Voorlopig.

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake tarieven voor geregeld luchtvervoer tussen Lid-Statē*(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 27 oktober 1981)*

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 84, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat soepeler procedures voor het controleren van de tarieven voor geregelde passagiersvluchten tussen Lid-Statē meer ruimte zullen laten aan de luchtvaartmaatschappijen om de markten te ontwikkelen en in de behoeften van de consumenten te voorzien;

Overwegende dat gemeenschappelijke regels voor het bepalen van billijke prijzen dienen te worden vastgesteld; dat in deze regels zodanige criteria voor de vaststelling van de luchtvaarttarieven moeten worden neergelegd, dat deze tarieven in een redelijke verhouding staan tot de kosten van een efficiēte luchtvaartmaatschappij;

Overwegende dat ontwrichtende gevolgen voor het luchtvervoerstelsel in de Gemeenschap moeten worden voorkomen; dat in het bijzonder passende maatregelen moeten worden genomen om verkoop beneden de kostprijs, inclusief een redelijke marge voor algemene kosten en winst, te voorkomen;

Overwegende dat bij de vaststelling van de tarieven behoorlijk rekening moet worden gehouden met de behoeften van de verschillende categorieē gebruikers, terwijl de tariefstructuur tegelijk zo eenvoudig mogelijk moet blijven;

Overwegende dat de tarieven op duidelijke en begrijpelijke voorwaarden moeten worden aangeboden;

Overwegende dat de luchtvaartmaatschappijen individueel luchtvaarttarieven moeten kunnen vaststellen, maar, gezien de grote voordelen van interlining voor het luchtvervoer in de Gemeenschap en in de wereld, met andere luchtvaartmaatschappijen overleg moeten kunnen plegen om de voorwaarden van interlining-overeenkomsten te bepalen;

Overwegende dat er in de luchtvervoersector verschillen in sociale voorwaarden bestaan tussen de Lid-Statē;

Overwegende dat dient te worden voorzien in snel overleg tussen de Lid-Statē in geval van geschil, alsmede in procedures voor de regeling van geschillen die niet door overleg worden opgelost;

Overwegende dat de consumentengroepen geregeld dienen te worden geraadpleegd over zaken die verband houden met de luchtvaarttarieven,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Toepassingsgebied en begripsbepalingen*Artikel 1*

Deze richtlijn is van toepassing op overheidsprocedures en criteria voor de vaststelling van tarieven voor het geregeld luchtvervoer van passagiers en vracht, die door de luchtvaartmaatschappijen voor het vervoer tussen een plaats in een Lid-Staat en een plaats in een andere Lid-Staat worden ingevoerd.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) *luchtvaarttarieven*: de prijzen die in het ter plaatse geldig wettig betaalmiddel moeten worden betaald voor het vervoer van passagiers, bagage en vracht, overeenkomstig de voorwaarden waaronder deze prijzen gelden, daarbij inbegrepen de prijzen en voorwaarden voor bemiddeling;
- b) *luchtvaartmaatschappij*: een luchtvervoeronderneming die door twee of meer Lid-Staten is gemachtigd geregelde internationale luchtdiensten tussen deze staten te onderhouden;
- c) *staat van herkomst*: de Lid-Staat waar het vervoer begint waarvoor een luchtvaarttarief zowel voor enkele als voor heen- en terugreizen wordt ingevoerd;
- d) *staat van bestemming*: de Lid-Staat waar het vervoer eindigt waarvoor een luchtvaarttarief wordt ingevoerd;
- e) *betrokken staten*: de staat van herkomst en de staat van bestemming;
- f) *interlining*: een faciliteit verleend door een biljet of luchtvaartbrief waaraan het recht verbonden is voor het vervoer gebruik te maken van meer dan één luchtvaartmaatschappij;
- g) *geregelde luchtdienst*: een reeks van vluchten die elk de volgende kenmerken bezitten:
 - i) zij worden uitgevoerd door vliegtuigen voor het vervoer van passagiers of vracht tegen betaling, op zodanige wijze dat het publiek aan iedere vlucht kan deelnemen;
 - ii) zij worden uitgevoerd ter verzorging van het verkeer tussen dezelfde twee of meer plaatsen:
 - 1. hetzij in overeenstemming met een gepubliceerde dienstregeling,
 - 2. hetzij met een zodanige regelmaat of frequentie, dat zij een duidelijk herkenbare systematische reeks vormen.

Criteria*Artikel 3*

1. De betrokken staten nemen de nodige maatregelen om te waarborgen dat de luchtvaarttarieven
 - a) in een redelijke verhouding staan tot de kosten van een efficiënte luchtvaartmaatschappij, in de veronderstelling dat haar hoofdzetel gelegen is in het land van herkomst, en een bevredigende opbrengst van de investering mogelijk maken, waarbij behoorlijk rekening wordt gehouden met de kenmerken van de route;

- b) hoog genoeg zijn om de kosten van de luchtvaartmaatschappij op de betrokken route plus een redelijke marge voor algemene kosten en winst te dekken;
- c) behoorlijk rekening houden met de behoeften van de verschillende categorieën gebruikers en de ontwikkeling van de vraag bij nieuwe categorieën gebruikers aanmoedigen, terwijl de tariefstructuur zo eenvoudig mogelijk moet blijven;
- d) op duidelijke en begrijpelijke voorwaarden worden aangeboden.

2. Luchtvaartmaatschappijen mogen evenwel hun tarief voor dezelfde route en dezelfde plaats van herkomst aanpassen aan een bestaand tarief dat overeenkomstig deze richtlijn voor een andere luchtvaartmaatschappij is goedgekeurd.

Procedures*Artikel 4*

De Lid-Staten staan de luchtvaartmaatschappijen toe luchtvaarttarieven in te voeren:

- a) hetzij individueel;
- b) hetzij, naar keuze van de betrokken luchtvaartmaatschappij, na overleg met een of meer andere luchtvaartmaatschappijen met het doel de voorwaarden voor interlining vast te stellen of de aan de luchtvaarttarieven verbonden voorwaarden te vereenvoudigen en te standaardiseren. De betrokken Lid-Staten en de Commissie kunnen als waarnemers aan dit overleg deelnemen.

Artikel 5

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 6 behoeven luchtvaarttarieven de goedkeuring van de betrokken staten.

2. Te dien einde moeten luchtvaarttarieven die door een luchtvaartmaatschappij worden ingevoerd, bij de betrokken staten worden aangemeld.

3. Deze staten mogen niet verlangen dat een dergelijke aanmelding vroeger dan 60 dagen vóór de inwerkingtreding van de luchtvaarttarieven plaatsvindt.

4. Goedkeuring kan uitdrukkelijk worden gegeven, maar aangemelde luchtvaarttarieven worden beschouwd te zijn goedgekeurd als geen van deze staten binnen 30 dagen na de aanmelding anders beslist.

Artikel 6

1. Wanneer een betrokken staat (hierna genoemd de eerste staat) overeenkomstig artikel 5, lid 4, besluit een luchtvaarttarief niet goed te keuren, stelt hij de luchtvaartmaatschappij en de andere betrokken staat (hierna genoemd de tweede staat) met opgave van redenen schiftelijk hiervan in kennis.

2. Indien de tweede staat het eens is met het besluit van de eerste staat, verzoekt de staat van herkomst de betrokken luchtvaartmaatschappij een nieuw luchtvaarttarief aan te melden.

3. Indien de tweede staat het niet eens is met het besluit van de eerste staat, stelt hij de eerste staat binnen twee weken na de kennisgeving hiervan in kennis en verzoekt hij om overleg. De eerste staat stelt zijn vertegenwoordigers op korte termijn voor overleg over het luchtvaarttarief (de luchtvaarttarieven) beschikbaar. Ten behoeve van dit overleg verstrekken de betrokken staten elkaar op verzoek alle desbetreffende informatie. Bij het overleg trachten de betrokken staten over het luchtvaarttarief zoals aangemeld of over wijziging daarvan tot overeenstemming te komen.

4. Indien een maand na de datum van kennisgeving aan de tweede staat nog geen overeenstemming is bereikt, kan de staat van herkomst, na zich ervan te hebben vergewist dat aan de criteria van artikel 3 is voldaan of behoudens zodanige wijzigingen dat het luchtvaarttarief voldoet aan artikel 3, dit tarief eenzijdig goedkeuren. In dit geval treedt het luchtvaarttarief twee weken na de goedkeuring door de staat van herkomst in werking, tenzij de andere betrokken staat de zaak tijdens deze periode ter beslissing overeenkomstig lid 6 aan de Commissie voorlegt.

5. Indien geen overeenstemming wordt bereikt volgens de in lid 3 omschreven procedure of indien maatregelen worden genomen ingevolge lid 4, kan het geschil op verzoek van een betrokken Lid-Staat worden voorgelegd aan de Commissie.

6. Binnen 30 werkdagen nadat de zaak haar is voorgelegd neemt de Commissie een besluit, na raadpleging van de betrokken Lid-Staten. Wanneer een zaak aan de Commissie wordt voorgelegd, verstrekken de betrokken staten de Commissie onmiddellijk alle relevante informatie waarover zij beschikken. De Commissie brengt haar besluit ter kennis van de betrokken staten.

7. Bij gebreke van een besluit van de Commissie binnen 30 werkdagen nadat de zaak haar is voorgelegd, treedt het luchtvaarttarief in werking totdat het besluit van de Commissie van kracht wordt.

*Algemene bepalingen**Artikel 7*

1. Ten minste eens per jaar verzoekt iedere Lid-Staat een comité van luchtvaartgebruikers zijn mening over luchtvaarttarieven en daarmee samenhangende kwesties kenbaar te maken, waartoe aan de leden van het comité passende informatie zal worden verstrekt. Dit comité omvat in iedere Lid-Staat de voornaamste bij deze kwesties geïnteresseerde consumentenverenigingen. Als een dergelijk comité niet bestaat, richt de betrokken staat er een op.

2. De Commissie roept op gezette tijden en ten minste eens per jaar de vertegenwoordigers van de in lid 1 bedoelde comités van luchtvaartgebruikers bijeen voor een gedachtenwisseling op het niveau van de Gemeenschap.

Artikel 8

1. De Commissie publiceert om de twee jaar na 1 januari 1983 een verslag over de tarieven voor geregeld luchtvervoer waarop deze richtlijn van toepassing is.

2. Ten behoeve van dit verslag doen de Lid-Staten de Commissie mededeling van alle dergelijke, bij hen aangemelde luchtvaarttarieven en van alle gevallen waarin artikel 6 tijdens de verslagperiode is ingeroepen, en verstrekken zij, op verzoek van de Commissie, nadere gegevens over het al of niet in overeenstemming zijn van de door hen vastgestelde procedures met de bepalingen van deze richtlijn en van bedoelde luchtvaarttarieven met de in artikel 3 vervatte criteria.

3. Alvorens het verslag uit te brengen raadpleegt de Commissie naar gelang zij het dienstig oordeelt de vertegenwoordigers van de comités van luchtvaartgebruikers, de luchtvaartmaatschappijen, de regeringen en andere belanghebbende partijen.

4. Vertrouwelijke informatie verkregen door toepassing van deze richtlijn valt onder het beroepsgeheim.

Artikel 9

De luchtvaarttarieven die bij de inwerkingtreding van deze richtlijn van toepassing zijn, blijven geldig totdat zij door andere luchtvaarttarieven worden vervangen.

Artikel 10

Indien een Lid-Staat met een of meer derde landen een overeenkomst heeft gesloten waarbij krachtens de

vijfde luchtvaartvrijheid rechten voor een route tussen Lid-Staten aan een luchtvaartmaatschappij van een derde land worden verleend en die in dit opzicht bepalingen bevat welke onverenigbaar zijn met deze richtlijn, neemt deze Lid-Staat bij de eerste gelegenheid de nodige maatregelen om dergelijke onverenigbaarheden op te heffen. Totdat de onverenigbaarheden zijn opgeheven, doet deze richtlijn geen afbreuk aan de rechten en verplichtingen jegens derde landen die uit een dergelijke overeenkomst voortvloeien.

Artikel 11

1. De Lid-Staten treffen vóór 1 januari 1983 na raadpleging van de Commissie de nodige maatregelen

om hun wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in overeenstemming te brengen met deze richtlijn.

2. Deze maatregelen hebben onder meer betrekking op de organisatie, de procedures en de controle-middelen, alsmede op de bij overtredingen toepasselijke sancties.

3. De Lid-Staten delen de Commissie alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen mede die zij ter uitvoering van deze richtlijn vaststellen.

Artikel 12

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de rechtsbijstandverzekering ⁽¹⁾

(Door de Commissie bij de Raad ingediend krachtens artikel 149, tweede alinea, van het EEG-Verdrag op 22 februari 1982)

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Visa

1e visum

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 57, lid 2,

2e visum

Gezien het voorstel van de Commissie,

3e visum

Gezien het advies van het Europese Parlement,

4e visum

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

GEWIJZIGD VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

1e, 2e, 3e en 4e visa

(ongewijzigd)

⁽¹⁾ PB nr. C 198 van 7. 8. 1979, blz. 2.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Overwegingen

1e overweging

Overwegende dat Richtlijn 73/239/EEG van de Raad van 24 juli 1973 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan ⁽¹⁾, ter vergemakkelijking van de toegang tot genoemd bedrijf en de uitoefening daarvan, bepaalde tussen de nationale wetgevingen bestaande verschillen heeft afgeschaft;

(ongewijzigd)

2e overweging

Overwegende dat artikel 7, lid 2, sub c), van Richtlijn 73/239/EEG evenwel bepaalt dat

(ongewijzigd)

„de Bondsrepubliek Duitsland tot het tijdstip van een latere coördinatie, die binnen vier jaar na de kennisgeving van deze richtlijn moet plaatsvinden, het verbod kan handhaven om op haar grondgebied de ziekteverzekering, de krediet- en borgtochterverzekering of de verzekering van rechtsbijstand, hetzij onderling, hetzij met andere branches, te cumuleren”;

dat hieruit voortvloeit dat op het ogenblik nog belemmeringen bestaan voor de vestiging onder gezonde mededingingsvoorwaarden van agentschappen en bijkantoren die de rechtsbijstandverzekering beoefenen; dat het noodzakelijk is in deze toestand verbetering te brengen;

3e overweging

Overwegende dat met het oog op de bescherming van de verzekerden elk mogelijk belangenconflict moet worden voorkomen tussen een voor rechtsbijstand verzekerde en zijn verzekeraar als gevolg van het feit dat deze hem heeft verzekerd voor een of meer andere, in de bijlage van Richtlijn 73/239/EEG vermelde branches of dat hij een derde persoon heeft verzekerd;

Overwegende dat met het oog op de bescherming van de verzekerden elk mogelijk belangenconflict tussen een voor rechtsbijstand verzekerde en zijn verzekeraar als gevolg van het feit dat deze hem heeft verzekerd voor één of meer andere, in de bijlage van Richtlijn 73/239/EEG vermelde, branches of dat hij een derde persoon heeft verzekerd, **zo veel mogelijk moet worden voorkomen, en dat, als een dergelijk conflict zich voordoet, de oplossing ervan mogelijk moet worden gemaakt;**

4e overweging (nieuw)

Overwegende dat de richtlijn evenwel niet van toepassing dient te zijn op overeenkomsten krachtens welke de verzekeraar diensten verleent of kosten op zich neemt in verband met de civielrechtelijke verdediging van de verzekerde in tegen hem gerichte vorderingen uit hoofde van wettelijke aansprakelijkheid;

⁽¹⁾ PB nr. L 228 van 16. 8. 1973, blz. 3.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

4e overweging

Overwegende dat het stelsel van verplichte specialisatie, dat thans door een enkele Lid-Staat wordt toegepast, namelijk de Bondsrepubliek Duitsland, de meeste belangenconflicten uitsluit; dat het voor het bereiken van dit resultaat evenwel niet noodzakelijk lijkt dit stelsel tot de gehele Gemeenschap uit te breiden door de ondernemingen die meerdere branches beoefenen tot een splitsing te verplichten;

5e overweging

Overwegende dat het gestelde doel immers ook kan worden bereikt door deze ondernemingen de verplichting op te leggen een gescheiden beheer in te voeren, hetgeen met name een gescheiden boekhouding en scheiding van overeenkomsten of van door een zelfde overeenkomst verleende garanties inhoudt; dat de schaderegeling in de branche van de rechtsbijstandverzekering door een rechtens zelfstandige maatschappij eveneens geëigend is om het gevaar van belangenconflicten uit te sluiten;

6e overweging

Overwegende dat voor de verwezenlijking van hetzelfde doel de gespecialiseerde ondernemingen eveneens bepaalde voorschriften in acht dienen te nemen; dat de leden van het personeel van deze onderneming die zich met de schaderegeling bezighouden niet tevens een gelijksoortige activiteit dienen uit te oefenen in een onderneming die een andere verzekeringsbranche beoefent;

7e overweging

Overwegende dat, gezien de belangentegenstelling die tussen verzekeraar en verzekerde kan bestaan, laatstgenoemde over de mogelijkheid moet kunnen beschikken zelf zijn advocaat te kiezen;

8e overweging

Overwegende dat zich desondanks tussen verzekeraar en verzekerde conflicten kunnen voordoen; dat die op zo billijk en zo snel mogelijke wijze moeten worden opgelost; dat het derhalve gewenst is in de verzekeringspolissen voor rechtsbijstand de mogelijkheid van een beroep op scheidslieden of op een gelijkwaardige procedure te openen;

9e overweging

Overwegende dat in de bijlage van Richtlijn 73/239/EEG in de tweede alinea van punt C wordt

GEWIJZIGD VOORSTEL

5e overweging

(ongewijzigde vroegere 4e overweging)

6e overweging

(vroegere 5e overweging ongewijzigd)

7e overweging

(vroegere 6e overweging ongewijzigd)

8e overweging

Overwegende dat, gezien de belangentegenstelling die tussen verzekeraar en verzekerde kan bestaan, laatstgenoemde over de mogelijkheid moet kunnen beschikken zelf zijn advocaat **alsmede een onafhankelijke expert of tegenexpert** te kiezen;

9e overweging

(vroegere 8e overweging ongewijzigd)

10e overweging

(vroegere 9e overweging gewijzigd)

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

bepaald dat de risico's die vallen onder A, 14 en 15, niet als bijkomende risico's van andere branches mogen worden beschouwd; dat moet worden voorkomen dat een verzekeringsonderneming dekking verleent voor rechtsbijstand als bijkomend risico van een ander risico zonder een vergunning te hebben verkregen voor de uitoefening van de rechtsbijstandverzekering; dat derhalve aan punt C van genoemde bijlage de onder 17 vermelde branche dient te worden toegevoegd;

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1, eerste alinea

Deze richtlijn strekt tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de rechtsbijstandverzekering, vermeld onder nummer 17 van punt A van de bijlage van Richtlijn 73/239/EEG van de Raad, hierna „eerste coördinatie-richtlijn schadeverzekering” genoemd, ten einde elk mogelijk belangenconflict te voorkomen tussen een voor rechtsbijstand verzekerde en zijn verzekeraar als gevolg van het feit dat deze hem heeft verzekerd ter zake van enige andere in deze bijlage genoemde branche of dat hij een derde persoon heeft verzekerd.

Artikel 1, tweede alinea

Deze richtlijn is niet van toepassing op de rechtsbijstandverzekering indien deze is verbonden met onder nummer 12 van punt A van de hiervoor genoemde bijlage vermelde wettelijke aansprakelijkheid voor zeeschepen.

Artikel 2

Deze richtlijn is van toepassing op die onderdelen van overeenkomsten betreffende rechtsbijstand krachtens welke de verzekeraar diensten verleent of kosten op zich neemt, met name met het oog op:

- het verhaal van door de verzekerde geleden schade, door middel van een minnelijke schikking of van een civielrechtelijke of strafrechtelijke procedure;
- de verdediging van de verzekerde in een civielrechtelijke, strafrechtelijke administratieve of andere procedure of in geval van een tegen hem gericht vordering.

GEWIJZIGD VOORSTEL

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1, eerste alinea

Deze richtlijn strekt tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de rechtsbijstandverzekering, vermeld onder nummer 17 van punt A van de bijlage van Richtlijn 73/239/EEG, hierna „eerste coördinatie-richtlijn schadeverzekering” genoemd, **ten einde de daadwerkelijke uitoefening van de vrijheid van vestiging te vergemakkelijken** en elk mogelijk belangenconflict tussen een voor rechtsbijstand verzekerde en zijn verzekeraar als gevolg van het feit dat deze hem heeft verzekerd ter zake van enige andere in deze bijlage genoemde branche of dat hij een derde persoon heeft verzekerd **zoveel mogelijk te voorkomen en, als een dergelijk conflict zich voordoe de oplossing ervan mogelijk te maken.**

Artikel 1, tweede alinea

Deze richtlijn is niet van toepassing op de rechtsbijstandverzekering indien deze betrekking heeft op **geschillen of risico's die voortvloeien uit of verband houden met het gebruik van vaartuigen op zee.**

Artikel 2

Deze richtlijn is van toepassing op die onderdelen van overeenkomsten betreffende rechtsbijstand krachtens welke de verzekeraar **als hoofdbezigheid** diensten verleent (rest ongewijzigd)

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 3, lid 1

Iedere onderneming die naast de rechtsbijstandverzekering tevens de tot een of meer andere branches van de „eerste coördinatierichtlijn schadeverzekering” behorende verzekering beoefent of wil beoefenen, dient voor de rechtsbijstandverzekering een van dat van de andere branches gescheiden beheer te voeren.

Artikel 3, lid 2

Dit gescheiden beheer dient zodanig te zijn geregeld dat de gelijktijdige beoefening van de rechtsbijstandverzekering en van een of meer andere branches van de „eerste coördinatierichtlijn schadeverzekering” niet de belangen van de voor rechtsbijstand verzekerde schaadt. Dit houdt met name in dat:

- voor de branche rechtsbijstand een afzonderlijke boekhouding wordt bijgehouden;
- voor de rechtsbijstandverzekering een afzonderlijke overeenkomst wordt opgemaakt die los staat van overeenkomsten die andere branches betreffen of waarvoor in één of meerdere branches betrekking hebbende polis een afzonderlijk hoofdstuk wordt opgenomen met opgave van de inhoud van de dekking voor de rechtsbijstand en de daarmee overeenkomende premie.

Artikel 3, lid 3, eerste alinea

Daarnaast kunnen de Lid-Staten eisen dat ondernemingen die op hun grondgebied naast de rechtsbijstandverzekering een of meer andere branches van de „eerste coördinatierichtlijn schadeverzekering” beoefenen of willen beoefenen, de schaderegeling van de branche rechtsbijstand aan een juridisch zelfstandige onderneming toevertrouwen. Deze onderneming wordt vermeld in de afzonderlijke overeenkomst of het hoofdstuk bedoeld in het tweede lid, tweede streepje. De Lid-Staten die van deze mogelijkheid gebruik maken stellen de Commissie en de andere Lid-Staten hiervan in kennis.

Artikel 3, lid 3, tweede alinea

Artikel 4 is naar analogie van toepassing op de trekkingen tussen de onderneming die de beide werkzaamheden beoefent en de onderneming die met de schaderegeling is belast.

(nieuwe tweede alinea)

Deze richtlijn is evenwel niet van toepassing op de door de wettelijke aansprakelijkheidsverzekeraar verleende garantie m.b.t. de civielrechtelijke verdediging van zijn verzekerde, zulks binnen de grenzen van deze garantie.

Artikel 3, lid 1

(ongewijzigd)

Artikel 3, lid 2

(Nederlandse tekst ongewijzigd)

(Deze alinea wordt in licht gewijzigde vorm artikel 4, eerste alinea)

(Deze alinea wordt in licht gewijzigde vorm artikel 5, tweede alinea)

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 3, lid 4

In overeenkomsten ter zake van de verzekering van rechtsbijstand, die worden gesloten door een onderneming die branches cumuleert zonder de schaderegeling voor de branche rechtsbijstand toe te vertrouwen aan een juridisch zelfstandige onderneming, wordt bepaald dat, wanneer de voor rechtsbijstand verzekerde om de tussenkomst van zijn verzekeraar verzoekt, deze hem in kennis moet stellen van alle omstandigheden waardoor tussen hen een belangenconflict zou kunnen ontstaan en hem tevens de mogelijkheid moet geven de verdediging van zijn belangen toe te vertrouwen aan een advocaat van zijn keuze. De verzekeraar die niet aan deze verplichting voldoet dient de schade te vergoeden die de verzekerde als gevolg hiervan mocht lijden.

Artikel 4

Wanneer een onderneming die alleen de rechtsbijstandverzekering beoefent, financiële, commerciële of administratieve banden heeft met een onderneming die een of meer andere branches van de „eerste coö-

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 3, lid 3

(gewijzigd vroeger artikel 3, lid 4)

In overeenkomsten ter zake van de verzekering van rechtsbijstand die worden gesloten door een onderneming die branches cumuleert, wordt bepaald dat:

- **de verzekeraar de voor rechtsbijstand verzekerde bij de ondertekening van de overeenkomst moet wijzen op de mogelijkheid van een belangenconflict tussen hen,**
- **wanneer deze verzekerde om de tussenkomst van zijn verzekeraar verzoekt, deze hem de mogelijkheid moet geven de verdediging van zijn belangen toe te vertrouwen aan een advocaat van zijn keuze.**

De verzekeraar die niet aan deze verplichting voldoet dient de schade te vergoeden die de verzekerde als gevolg hiervan mocht lijden.

Artikel 4, eerste alinea

(gewijzigd vroeger artikel 3, lid 3, eerste alinea)

De Lid-Staten kunnen eisen dat ondernemingen die op hun grondgebied naast de rechtsbijstandverzekering een of meer andere branches van de „eerste coördinatierichtlijn schadeverzekering” beoefenen of willen beoefenen, de schaderegeling van de branche rechtsbijstand aan een juridisch zelfstandige onderneming toevertrouwen. Deze onderneming wordt vermeld in de afzonderlijke overeenkomst of het afzonderlijke hoofdstuk bedoeld in **artikel 3, lid 2, tweede streepje.**

De Lid-Staten die van deze mogelijkheid gebruik maken, stellen de Commissie en de andere Lid-Staten hiervan in kennis.

Artikel 4, tweede alinea

De bepalingen van artikel 3, lid 3, zijn niet van toepassing op ondernemingen die deze schaderegeling aan een juridisch zelfstandige onderneming toevertrouwen.

Artikel 5, eerste alinea

(vroeger artikel 4 ongewijzigd)

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

dinatierichtlijn schadeverzekering" beoefent, mag geen enkel lid van het bestuur of van het personeel van de binnen- of buitendienst van een van beide ondernemingen, dat zich bezighoudt met de schaderegeling of met het geven van juridische adviezen met betrekking tot deze regeling, tezelfder tijd een soortgelijke werkzaamheid in de andere onderneming uitoefenen.

Artikel 5

Telkens wanneer de vertegenwoordiging en de verdediging van de belangen van een voor rechtsbijstand verzekerde aan een advocaat moeten worden opgedragen, moet de verzekerde deze vrij kunnen kiezen. De verzekerde kan in de overeenkomst van dit recht geen afstand doen.

Artikel 6, eerste alinea

De Lid-Staten nemen alle nodige maatregelen om te verzekeren dat in de verzekeringspolissen voor rechtsbijstand wordt voorzien in een scheidsrechtelijke of gelijkwaardige procedure welke dient om te bepalen welke gedraglijn zal worden gevolgd indien hierover tussen de verzekeraar en zijn verzekerde een meningsverschil bestaat. De beslissing wordt genomen door een of meer personen; dit zijn advocaten dan wel scheidslieden.

NIEUW VOORSTEL

Nieuw artikel 5, tweede alinea

Deze bepaling is van dienovereenkomstige toepassing op de in artikel 4, eerste alinea, bedoelde betrekkingen tussen een onderneming die branches cumuleert en de schaderegeling van de branche rechtsbijstand aan een juridisch zelfstandige onderneming toevertrouwt en deze laatste onderneming.

Artikel 6, eerste alinea

Telkens wanneer de vertegenwoordiging en/of de verdediging van de belangen van een voor rechtsbijstand verzekerde aan een advocaat moeten worden opgedragen, moet de verzekerde deze vrij kunnen kiezen. De verzekerde kan in de overeenkomst van dit recht geen afstand doen.

Nieuw artikel 6, tweede alinea

Onder „advocaat” wordt verstaan ieder die gerechtigd is zijn beroepswerkzaamheden uit te oefenen onder een van de in Richtlijn 77/249/EEG tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening door advocaten van het vrij verrichten van diensten ⁽¹⁾ bedoelde benamingen.

Nieuw artikel 6, derde alinea

Wanneer anderzijds een beroep wordt gedaan op een expert, moet de verzekerde deze of een tegenexpert vrij kunnen kiezen.

Artikel 7, eerste alinea

(vroeger artikel 6, eerste alinea)

(¹) PB nr. L 78 van 16. 3. 1977, blz. 17.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 6, tweede alinea

Van de door deze procedure veroorzaakte kosten kan ten hoogste de helft ten laste van de verzekerde worden gebracht.

Artikel 7

De Lid-Staten heffen alle bepalingen op waarbij wordt verboden op hun grondgebied de verzekering van rechtsbijstand met andere branches te cumuleren.

Artikel 8

De tweede alinea van punt C van de bijlage van de „eerste coördinatie-richtlijn schadeverzekering” wordt vervangen door de volgende tekst:

„De onder de branches genoemd onder A, 14, 15 en 17 vallende risico's mogen echter niet als bijkomende risico's van andere branches worden beschouwd.”

Artikel 9

De Lid-Staten wijzigen hun nationale voorschriften conform deze richtlijn binnen twaalf maanden na kennisgeving daarvan. Zij stellen de Commissie onmiddellijk van deze wijziging in kennis. De aldus gewijzigde voorschriften worden uiterlijk achttien maanden na die kennisgeving van kracht.

Artikel 10

Na de kennisgeving van deze richtlijn zien de Lid-Staten erop toe dat de tekst van alle belangrijke wet-

NIEUW VOORSTEL

Nieuw artikel 7, tweede alinea

(gewijzigd artikel 6, tweede alinea)

De door deze procedure veroorzaakte kosten worden vastgesteld door deze advocaten of scheidslieden, met dien verstande dat ten hoogste de helft van de kosten ten laste van de verzekerde kan worden gebracht.

Nieuw artikel 8

Lid-Staten dragen zorg voor de oprichting of aanpassing en de doeltreffende werking van een controle-organen met deelneming van vertegenwoordigers van verzekeraars en verzekerden. Dit orgaan ziet toe op de naleving van de in deze richtlijn vervatte bepalingen. Het verleent vergunningen, legt zo nodig boetes op aan de verzekeringsmaatschappijen en ontvangt klachten van verzekerden, onverminderd de bevoegdheid van de nationale rechterlijke organen.

Artikel 9

(vroeger artikel 7 ongewijzigd)

Artikel 10

(vroeger artikel 8 ongewijzigd)

Artikel 11

De Lid-Staten wijzigen hun nationale voorschriften conform deze richtlijn vóór 1 juli 1984 en stellen de Commissie onmiddellijk van deze wijziging in kennis. De aldus gewijzigde voorschriften worden vóór 1 januari 1985 van toepassing.

Artikel 12

(vroeger artikel 10 ongewijzigd)

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

NIEUW VOORSTEL

telijke of bestuursrechtelijke bepalingen die zij aanvaarden op het gebied waarop deze richtlijn van toepassing is ter kennis van de Commissie worden gebracht.

Artikel 11

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Artikel 13

(vroeger artikel 11 ongewijzigd)

Wijziging van het voorstel voor een tweede richtlijn van de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven ⁽¹⁾

(Door de Commissie bij de Raad ingediend krachtens artikel 149, tweede alinea, van het EEG-Verdrag op 3 maart 1982)

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

NIEUW VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

visa ongewijzigd

Overwegingen 1 t/m 5 ongewijzigd

6e overweging

Overwegende dat het noodzakelijk is te voorzien dat een organisme subsidiair de schadeloosstelling voor zijn rekening neemt, ingeval het aansprakelijke motorrijtuig niet is geïdentificeerd of niet is verzekerd, of wanneer de verzekeraar gemachtigd is zich van zijn verplichtingen te bevrijden; dat dit laatste geval in feite moet worden gelijkgesteld met een geval van niet-verzekering;

Overwegende dat het noodzakelijk is vast te stellen dat een orgaan subsidiair de schadeloosstelling voor zijn rekening neemt, ingeval het aansprakelijke motorrijtuig niet is **verzekerd of niet is geïdentificeerd; dat in dit laatste geval evenwel kan worden toegestaan dat de materiële schade niet of slechts binnen bepaalde grenzen wordt vergoed, b.v. met aftrek van een franchise;**

nieuwe overweging

Overwegende dat het in het belang van de slachtoffers is dat de gevolgen van de uitsluitingsclausules worden beperkt tot de betrekkingen tussen de verzekeraar en de voor het ongeval aansprakelijke verzekerde; dat dient te worden vastgesteld dat elk ander geval waarin de verzekeraar gemachtigd is zich van zijn verplichtingen te bevrijden, moet worden gelijkgesteld met een geval van niet-verzekering;

7e overweging

Overwegende dat de familieleden van de verzekeringnemer, van de bestuurder of van de aansprakelijke potentiële slachtoffers zijn wier belangen aandacht verdienen en dat het passend is aan hen een bescherming te verlenen, gelijkwaardig aan die welke andere gelaedeerde derden wordt toegekend;

Overwegende dat de familieleden van de verzekeringnemer, de bestuurder of de aansprakelijke potentiële slachtoffers zijn wier belangen aandacht verdienen en dat het passend is aan hen een bescherming te verlenen, gelijkwaardig aan die welke andere gelaedeerde derden wordt toegekend, **in ieder geval op het punt van hun lichamelijk letsel;**

⁽¹⁾ PB nr. C 214 van 23. 8. 1980, blz. 9.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

NIEUW VOORSTEL

8e overweging ongewijzigd

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD;

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De verzekeringsovereenkomst, bedoeld in artikel 3, lid 1, van Richtlijn 72/166/EEG dekt verplicht zowel materiële schade als lichamelijk letsel.

2. Iedere Lid-Staat dient een onbeperkte dekking te vereisen of bedragen vast te stellen ten belope waarvan deze verzekering verplicht is. Deze bedragen mogen niet lager zijn dan 350 000 ERE per slachtoffer, voor materiële schade en lichamelijk letsel, of 500 000 ERE voor het totaal van materiële schade en lichamelijk letsel, ontstaan in een zelfde schadegeval, ingeval er verschillende slachtoffers zijn.

De rekeneenheid is de Europese rekeneenheid (ERE) gedefinieerd bij artikel 10 van het Financieel Reglement van 21 december 1977 van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen; als tegenwaarde van de rekeneenheid in nationale valuta moet vanaf 31 december van elk jaar in aanmerking worden genomen die welke gold op de laatste dag van de voorgaande maand oktober waarvan de tegenwaarden van de ERE in alle valuta's van de Gemeenschap beschikbaar zijn.

3. Iedere Lid-Staat bepaalt dat de vergoeding, binnen de door lid 2 toegestane limieten, van materiële schade of lichamelijk letsel, welke zijn veroorzaakt door een niet-geïdentificeerd voertuig of een voertuig waarvoor niet aan de in lid 1 gestelde verzekeringsverplichting is voldaan, plaatsvindt door een door hem ingesteld of erkend orgaan.

*Artikel 2**Artikel 1*

1. De **verzekering** bedoeld in artikel 3, lid 1, van Richtlijn 72/166/EEG dekt verplicht zowel materiële schade als lichamelijk letsel.

2. **Onverminderd eventueel door de Lid-Staten op de datum van kennisgeving van deze richtlijn voorgeschreven hogere dekkingen**, dient iedere Lid-Staat een dekking te vereisen ten belope van de bedragen waarvoor deze verzekering verplicht is. Deze bedragen mogen niet lager zijn dan 350 000 Ecu per slachtoffer, voor het totaal van lichamelijk letsel en materiële schade, **met een maximum van 70 000 Ecu voor materiële schade**, en 500 000 Ecu voor het totaal van materiële schade en lichamelijk letsel, ontstaan in een zelfde schadegeval, ingeval er verschillende slachtoffers zijn, **met een maximum van 100 000 Ecu voor het totaal van de materiële schade**. Deze maxima voor de materiële schade gelden slechts voor zover het bij lichamelijk letsel uitgekeerde bedrag respectievelijk 280 000 of 400 000 Ecu belooft of overschrijdt.

De Ecu is de rekeneenheid zoals gedefinieerd bij artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad; als tegenwaarde van de Ecu in nationale valuta's moet vanaf 31 december van elk jaar in aanmerking worden genomen die welke gold op de laatste dag van de voorgaande maand oktober waarvoor de tegenwaarden van de Ecu in alle valuta's van de Gemeenschap beschikbaar zijn.

3. Ongewijzigd

Iedere Lid-Staat kan de vergoeding door dit orgaan beperken of uitsluiten voor door niet geïdentificeerde voertuigen veroorzaakte materiële schade.

Artikel 2

Iedere Lid-Staat neemt de nodige maatregelen, opdat bedingen in een verzekeringsovereenkomst, welke voldoet aan het bepaalde in artikel 3, lid 1, van Richtlijn 72/166/EEG, op grond waarvan de verzekering is uitgesloten het gebruik of het besturen van motorrijtuigen door:

— personen die daartoe niet, hetzij uitdrukkelijk, hetzij stilzwijgend gemachtigd zijn, of

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

NIEUW VOORSTEL

Voor de toepassing van artikel 1, lid 3, van deze richtlijn en van artikel 3, lid 2, van Richtlijn 72/166/EEG wordt het voertuig, wanneer de verzekeraar krachtens de wet of een door de wet toegestane contractuele bepaling uitkering weigert, gelijkgesteld met een niet-verzekerd voertuig.

Artikel 3

De familieleden van de verzekeringnemer, van de bestuurder, of van enig ander persoon die bij een ongeval wettelijk aansprakelijk wordt gesteld en daarvoor door de WA-motorrijtuigenverzekering is gedekt, kunnen wegens deze verwantschapsband niet worden uitgesloten van de toepassing van deze verzekering.

Artikel 4

Artikel 1, lid 4, eerste streepje, van Richtlijn 72/166/EEG wordt als volgt gewijzigd:

— grondgebied waar het voertuig gewoonlijk is gestald:

het grondgebied van de Staat waarvan het voertuig een kentekenplaat draagt.

Artikel 5

De Lid-Staten treffen de maatregelen die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen vóór 31 december 1982. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

- personen die geen rijbewijs hebben om het betrokken voertuig te besturen, of
- personen die de wettelijke technische vereisten inzake de mechanische toestand en veiligheid van het betrokken voertuig niet in acht hebben genomen.

met betrekking tot het bepaalde in artikel 3, lid 1, van Richtlijn 72/166/EEG geacht worden niet te gelden inzake schadeclaims van derden.

Wanneer de verzekeraar krachtens de wet of een andere door de wet toegestane contractuele bepaling uitkering weigert, wordt het voertuig gelijkgesteld met een niet-verzekerd voertuig.

Artikel 3

De familieleden van de verzekeringnemer, van de bestuurder, of van enig ander persoon die bij een ongeval wettelijk aansprakelijk wordt gesteld en daarvoor door de WA-motorrijtuigenverzekering is gedekt, kunnen wegens deze verwantschapsband niet worden uitgesloten van toepassing van de verzekering tegen hun lichamelijk letsel.

Artikel 4

Ongewijzigd

Artikel 5

De Lid-Staten treffen de maatregelen die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen vóór 31 december 1982.

Evenwel kunnen ter uitvoering van artikel 1, lid 2, de Lid-Staten de dekkingen tot 31 december 1986 met gelijke jaarlijkse verhogingen verhogen tot de in dat artikel bedoelde bedragen zijn bereikt. Deze verhogingen mogen niet minder bedragen dan één vijfde van het verschil tussen de op de datum van kennisgeving van deze richtlijn geldende dekkingen en de in genoemd artikel voorgeschreven bedragen.

Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 6

Ongewijzigd.

DE BEGROTING VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP

**De begroting van de Europese Gemeenschap heeft reeds een aanzienlijke
omvang bereikt — bijna 20 miljard Ecu voor 1981.
Dit bedrag belooft niettemin nog geen 1 % van het bruto binnenlands
produkt van de tien Lid-Staten, terwijl de nationale
begrotingen, al naar het land, 32 tot 56 % van het BBP uitmaken**

Voor al in een periode van slechte conjunctuur is de verleiding groot de begroting van de Europese Gemeenschap tot zondebok te maken voor een aantal moeilijkheden in de openbare financiën.

In deze brochure worden de systemen van ontvangsten en uitgaven van de Europese Gemeenschap uiteengezet.

De ontvangsten van de Gemeenschap bestaan grotendeels uit douanerechten en landbouwheffingen, welke moeten worden betaald bij de invoer van produkten uit derde landen, en BTW-ontvangsten (ten hoogste 1 %), welke worden geïnd door de Lid-Staten.

Deze middelen dienen voor de financiering van de communautaire beleidsmaatregelen waartoe op het niveau van de Europese Gemeenschap gezamenlijk werd besloten. Aldus keert van de ontvangsten 90 % terug naar de Lid-Staten. De huishoudelijke uitgaven belopen 5 tot 6 % van de begroting.

De rol van het Europese Parlement bij de opstelling van en de controle op de begroting is aanzienlijk toegenomen. De Rekenkamer ziet nauwlettend toe op de begrotingsuitvoering.

Vastgestelde prijzen in Luxemburg (exclusief BTW): Ecu 0,98 — Bfr. 40 — Fl. 2,70

ISBN 92-825-2610-0

Catalogusnummer: CB-NC-81-005-NL-C

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLIKATIES DER EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN L-2985 Luxembourg

